

Transportministeriet
Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Att. Dorthe Gravgaard

Sendt pr. e-mail den 22. december 2014
til trm@trm.dk og til dog@trm.dk

Dato: 22-12-2014
Sagsnr.: s2014-896
J. nr.: d2014-17950
Vor ref.: CMO

Høring over udkast til Lov om anlæg af en fast forbindelse overv Femern Bælt med tilhørende landanlæg i Danmark

Nærværende høringssvar er fremsendt på vegne af Dansk Ledningsejerforum.

Dansk Ledningsejerforum er samarbejdsorgan og interesseorganisation for danske ledningsejerorganisationer og regionale eller landsdækkende ledningsejere.

Medlemmer af Dansk Ledningsejerforum er:

- Foreningen for Vandværker i Danmark
- Dansk Energi
- Dansk Fjernvarme
- Danske Vand- og Spildevandsforening
- Naturgasselskaberne
- Forenede Danske Antenneanlæg
- TDC

Foreningens fælles høringssvar er ikke nødvendigvis et endeligt udtryk for medlemmernes fuldstændige bemærkninger til høringen, idet der kan være uddybende kommentarer fra de enkelte ledningsejere.

Kommentarer til udkastet.

I udkastet til § 18, stk. 3 foreslås det indført, at

”Ledningsejerens betalingsforpligtelse efter stk. 1 og 2 kan i stedet for en udgift til flytning af ledninger omfatte betaling af den fordyrelse af anlægsprojektet nævnt i §§ 1-2, som alene eller i det væsentligste skyldes, at anlægsarbejdet ændres for at undgå en flytning af ledninger. Det er dog en forudsætning, at fordyrelsen af anlægsarbejdet udgør et mindre beløb, end hvad det vil koste at flytte ledningerne.”

I 2012-forslaget til den nye lov om offentlige veje, som netop er blevet vedtaget, var der i udkast til ny § 92 (tidligere § 106) indføjet et nyt stk. 2, hvorefter

”Ledningsejerens betalingsforpligtelse efter stk. 1 omfatter tillige fordyrelse af vejmyndighedens arbejde, som alene eller i det væsentligste skyldes, at arbejdet ændres for at undgå flytning af ledningerne, forudsat at fordyrelsen af arbejdet er mindre økonomisk belastende end flytningen af ledningerne.”

Landsretsdommen i M3-sagen (2008) fastslog, at ledningsejerne ikke kan pålægges sådanne udgifter, og forslaget til § 92, stk. 2 i vejloven blev stærkt kritiseret fra flere sider. Andet stykke blev siden taget ud af det endelige forslag til lov om offentlige veje, som netop er blevet vedtaget (nu § 77).

Vintapperrampesagen omhandler som bekendt det tilsvarende spørgsmål. Sagen, der er indbragt for Højesteret, skal hovedforhandles den 4. maj 2015. Primo juni måned forventes den endelige dom at foreligge.

DLF finder det stærkt kritisabelt - med et lovforslag som dette - at forsøge at foregribe begunstningens gang, ligesom den foreslåede bestemmelse ikke respekterer den omstændighed, at Højesteret om mindre end et halvt år vil have udtalt sig herom; herefter vil spørgsmålet ikke længere - sådan som det nævnes i bemærkningerne - være ”uafklaret i retspraksis”.

En bestemmelse som den foreslåede udgør på denne måde en egentlig trussel for retssikkerheden.

På denne baggrund henstiller DLF på det kraftigste, at bestemmelsen tages helt ud af det foreliggende udkast til lovforslag.

Subsidiært opfordres til som minimum at præcisere, at anvendelsesområdet for § 18, stk. 3 nødvendigvis må begrænses til alene at omfatte sådanne fordyrelser, som kan henføres til anlægsudgifter, der direkte substituerer (sparede) omkostninger til flytning af ledninger.

Med venlig hilsen
Dansk Ledningsejerforum

Claus Møller Olsen
Konsulent, cand.jur